

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

(ἔχει ἡμέρας 31. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τὸν Αἰγόκερον.)

Ν. Π.

13	1	Τρίτ.	Ναοῦ μ τοῦ Προφήτου.
14	2	Τετ.	Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου.
15	3	Πέμ.	Σοφονίου τοῦ Προφήτου.
16	4	Παρ.	Βαρβάρας τῆς μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἡ μὲν Βαρβάρα κατήγετο ἐκ Νικομηδείας καὶ ὑπέστη μαρτυρικὸν θάνατον ἐν ἔτει 290. — Ὁ δὲ Ἰωάννης κατήγετο ἐκ Δαμασκοῦ, ἐκ γένους περιφανοῦς καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ διαπρέποντος πίστει· ἐπαιδεύθη πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν ἐγκύκλιον παιδείαν καὶ τὸν βυθὸν τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς καλῶς ἐξηρένησεν· ἐστηλίτευσε τὴν δυσσεβῆ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν· κατέλιπε τῇ Ἐκκλησίᾳ πολλὰ συγγράμματα, ἐν οἷς παντὸς σχεδὸν τοῦ ζητουμένου γνώσις ἐναργῆς εὐρίσκεται. Ἐτελεύτησε μετὰ τὸ ἔτος 754.
17	5	Σάβ.	† Σάββα τοῦ ὁσίου.
18	6	Κυρ.	† Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας.
19	7	Δευτ.	Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων. Ὁ Ἀμβρόσιος ἐγεννήθη ἐν ἔτει 340· προεχειρίσθη ἐπίσκοπος τῆς ἐν Μεδιολάνοις Ἐκκλησίας ἐν ἔτει 374· ἐγένετο συνήγορος τοῖς κατὰ Ἀρείου, Σαβελλίου καὶ Εὐνομίου ἀγωνιζομένοις, καὶ πολλὰ βιβλία ὑπὲρ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως συντάξας ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 397.
20	8	Τρίτ.	Παταπίου τοῦ ὁσίου.
21	9	Τετ.	Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης.
22	10	Πέμ.	Μηνᾶ, Καλλικελάδου, Ἐρμογένους, καὶ Εὐγράφου τῶν μαρτύρων.
23	11	Παρ.	Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.
24	12	Σάβ.	† Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος. Ὁ μέγας οὗτος τῶν Κερκυραίων προστάτης καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα τῆν Κύπριος τὴν πατρίδα· ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον, ἔπειτα ἐγένετο καὶ ποιμὴν λογικῶν προβάτων, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Ἀ' οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἐν ἧ' τοὺς ἐπὶ λόγοις μέγα φρονούντας Ἀρειανοὺς ἐπεστόμισεν· ἐτελεύτησε περὶ τὸ ἔτος 350.
25	13	Κυρ.	† Τῶν ἁγίων Προπατόρων. Εὐστρατίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.
26	14	Δευτ.	Θύρσου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.
27	15	Τρίτ.	Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος.
28	16	Τετ.	Ἀγγαίου τοῦ Προφήτου. Ὁ Ἀγγαῖος ἐγεννήθη ἐν Βαβυλῶνι ἐν τῷ καιρῷ τῆς τῶν Ἰουδαίων ἀλχμαλωσίας· προεφήτευσεν μετὰ τὴν ἐκείθεν ἐπάνοδον εἰς Ἱερουσαλὴμ περὶ τὸ ἔτος 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 2 κεφάλαια.
29	17	Πέμ.	Δανιὴλ τοῦ Προφήτου· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Διονυσίου ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ Ζακύνθου.
30	18	Παρ.	Σεβαστιανοῦ μάρτυρος.
31	19	Σάβ.	Βονιφατίου μάρτυρος.

N. Π.

Ἰανουάριος.

1	20	Κυρ.	† Πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Προεόρτια, καὶ Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.
2	21	Δευτ.	Ἰουλιανῆς μάρτυρος.
3	22	Τρίτ.	Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος.
4	23	Τετ.	Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων.
5	24	Πέμ.	Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος.
6	25	Παρ.	† Ἡ κατὰ σάρκα γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀκατάληπτος καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Ἰουδαίας Βηθλεέμ, κειμένη οὐ μακρὰν τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν ἔτει 5508 ἀπὸ κτίσεως κόσμου κατὰ τὴν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας χρονολογίαν. Ἀνέβη δὲ ὁ Ἰωσήφ μετὰ τῆς Μαρίας ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας εἰς τὴν Βηθλεέμ, ἵνα ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπηκόων· διότι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐξῆλθεν ὄρισμός τοῦ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐν Βηθλεέμ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν τὴν Μαρίαν. Μὴ εὐρούσα δὲ οἴκημα διὰ τὸν ἐκεῖ συναθροισθέντα πολὺν λαόν, εἰσῆλθεν εἰς πενιχρὸν σπήλαιον καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Χριστόν. Τότε πλήθος στρατιᾶς οὐρανόθεν ἤγει τὸν θεὸν λέγουσα. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
7	26	Σάβ.	† Ἡ σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.
8	27	Κυρ.	† Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος καὶ Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ. Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, εἰς τῶν διακόνων οὓς οἱ Ἀπόστολοι κατέστησαν ἐν Ἱερουσόλοις εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου. Ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐν ἔτει 36. — Ὁ δὲ Θεόδωρος ἦν μοναχὸς τῆς παρὰ τῇ Ἱερουσαλήμ Μονῆς τοῦ ἁγίου Σάββα. Εἰς τοῦ Θεοδώρου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους τὸ πρόσωπον ἔγραψεν ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς Θεόφιλος 12 λαμβικούς στίχους διὰ σιδήρου πεπυρωμένου καὶ οὕτως ἐπεμψεν αὐτοὺς εἰς ἔξορίαν. Ἐτελεύτησεν ὁ Θεόδωρος μετὰ τὸ ἔτος 842.
9	28	Δευτ.	Τῶν ἐν Νικομηδείᾳ δισμυρίων μαρτύρων.
10	29	Τρίτ.	Τῶν ἁγίων 14 χιλιάδων Νηπίων.
11	30	Τετ.	Ἀνυσίας ὁσιομάρτυρος.
12	31	Πέμ.	Μελάνης τῆς ὁσίας. Ἡ Μελάνη ἦν γυνὴ πλουσία, ἐκ γένους ὑπατικοῦ καταγομένη. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μετέβη ἐκ Ῥώμης εἰς Αἴγυπτον, ἐκεῖθεν μεταβάσα εἰς Ἱερουσαλήμ ἔκτισε παρθενῶνα, ἐν ᾧ καὶ ἐτελεύτησεν ὁσίως τῷ 410 ἔτει.